

RUSZIN NÉPBALLADÁK
HALOTT VÓLEGÉNY*

*A legény hogy hadba indult,
 kedvesétől így búcsúzott:
 – Váraj két évig türelemmel,
 s ha nem jövök meg, feleddj el.*

*Kettőt várt, tovább nem győzte,
 varázslattal megidézte:
 olyan szertartást rendezett,
 hogy a föld is repedezett.*

*Negyednapon, éjfél tájon
 ül Hancsa a vetett ágyon,
 áztatgatja gyöngye lábát,
 megzörgetik az ajtaját.*

*– Hancsa, Hancsa, mi dolog ez,
 mért van betolva a retesz?
 Elaludtál, nem is hallod,
 hogy hazajött a galambod?*

*– Debogy alszom, ébren vagyok,
 egyfolytában rád gondolok.
 Jobb kezével kinyitotta,
 bal karjával átkarolta.*

*– Üdvözöllek, egyetlenem,
 kedvedet mivel lelhetem?
 Vacsorát készítek néked,
 ébresszem a cselédséget?*

*– Ne készítsél eleséget,
 ne verd fel a cselédséget.
 Azért adott az Úr estét,
 hogy nyugtassa fáradt testét,
 ki egész nap elfáradott.*

*Azzal jár batsz a kedvemben,
 ha keresgélsz a fejemben.*

*Fejét hát ölébe vette,
 s babirkálni kezdett benne:*

*– Hajad selyme, kedves babám,
 mállik, porlad ujjam nyomán,
 s hová lett az arcod pírja?*

*– A csatában szélen álltam,
 sűrű eső verte hátam,
 göndör hajam odaveszett,
 arcom attól feketedett.*

*Kedvesem, ha velem jönnél,
 a Dunához elkísérsz,
 ott örök nyugalomunk lenne,
 árnyas erdő elrejtene.*

*Kapta mindjárt a kendőjét,
 hogy kövesse szeretőjét,
 úgy ballagtak a Dunához,
 ártéri erdő aljához.*

*– Ej, te leány, hol az eszed,
 a lólábút mért követed?*

*Szegény Hancsa összerentent,
 ijedtében térdre esett:*

*– Jaj Istenem, hogy megjártam,
 az ördöggel összeálltam!*

*– Fordulj vissza, szívem gyorsan,
 nem az vagyok, ki rég voltam,
 a gonosz maga áll előtted,
 feledd el a szeretődöt!*

*El is indult, de megfordult,
 s porrá bullott, elhamvadott.*

* J. Holovackij gyűjtése

A MEGÉTETETT LEGÉNY*

- *Hol jártál a tegnap este, fiam, Petruszenykám?*
- *Az özvegynek udvaroltam, édes jó anyácskám.*

- *Mivel vendégtelt az özvegy, fiam, Petruszenykám?*
- *„Lábas” halat sütött nékem, édes jó anyácskám.*

- *Hol fogta ő azt a halat, fiam, Petruszenykám?*
- *A kertjében, zöld levélen, édes jó anyácskám.*

- *Hogyan készítette elő, fiam, Petruszenykám?*
- *Szekercével a küszöbön, kedves jó anyácskám.*

- *Miben főzte meg a halat, fiam, Petruszenykám?*
- *Cseréptálban, parázs fölött, kedves jó anyácskám.*

- *Evett az özvegy belőle, fiam, Petruszenykám?*
- *Nem evett, mert nem volt kedve, kedves jó anyácskám.*

- *Hát a gyerekei ettek, fiam, Petruszenykám?*
- *Nem ettek, mert lefeküdtek, kedves jó anyácskám.*

- *A szolgálait megkínálta, fiam, Petruszenykám?*
- *Ők nem merték megkóstolni, kedves jó anyácskám.*

- *Hány násznagyot hívjak hozzád, fiam, Petruszenykám?*
- *Négy barang szava elég lesz, édes jó anyácskám.*

- *Nászasszonyok kik legyenek, fiam, Petruszenykám?*
- *Egy százenseny** föld, négy szál deszka, kedves jó anyácskám.*

Fordította: **VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ**

* Galícia, archív anyag

** százenseny – régi orosz hossz mérték: 2,13 m